

Sme tu pre Vás

GRÉCKOKATOLÍCKA CIRKEV

farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Humenné – mesto

www.grkathe.sk

Cena: dobrovoľný príspevok

Ročník: 10 Číslo: 21

Pozdvihnime srdcia a nie mobily....

Drahí bratia a sestry!

Dnes začíname novú sériu katechéz, ktorá zameria svoj pohľad na „srdce“ Cirkvi, čiže na *Eucharistiu*. Pre nás kresťanov je zásadne dôležité dobre porozumieť hodnote a významu *svätej liturgie*, aby sme náš vzťah s Bohom žili čoraz plnšie.

Nesmieme zabudnúť na veľký počet kresťanov, ktorí na celom svete počas dvoch tisícročí dejín odolávali až na smrť, aby bránili *Eucharistiu*; a koľkí ešte aj dnes riskujú život, aby sa mohli zúčastniť na nedeľnej svätej omši. V roku 304 počas Diokleciánových prenasledovaní prichytili skupinku kresťanov zo severnej Afriky ako slávili liturgiu v jednom dome a boli zatknutí. Rímsky prokonzul sa ich pri výsluchu opýtal, prečo tak konali, hoci vedeli, že je to absolútne zakázané. Oni odpovedali: «Bez nedele nemôžeme žiť», čo

znamenal: ak nemôžeme sláviť *Eucharistiu*, nemôžeme žiť, náš kresťanský život by zahynul.

V skutku, Ježiš povedal svojim učeníkom: « Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život. Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň» (Jn 6, 53-54).

Títo kresťania zo severnej Afriky boli zabíjani kvôli sláveniu *Eucharistie*. Zanechali svedectvo

o tom, že kvôli *Eucharistii* je možné zrieknuť sa pozemského života, lebo ona nám dáva večný život, tým, že nás robí účastníkmi na Kristovom víťazstve nad smrťou. Je to svedectvo, ktoré dolieha na nás všetkých a žiada si odpoveď, čo pre každého z nás znamená zúčastniť sa na obete svätej omše a pristúpiť k Pánovmu

stolu. Hľadáme ten zdroj, z ktorého „*vytryskuje živá voda*“ pre večný život? Ten, ktorý robí z nášho života duchovnú obeť chvály a vďakyvzdania a robí z nás s Kristom jedno telo? Toto je ten najhlbší význam svätej *Eucharistie*, ktorá znamená „*vďakyvzdanie*“: vďakyvzdanie Bohu

Otcovi, Synovi a Duchu Svätému, ktorý nás zapája do svojho spoločenstva lásky a premieňa nás.

Eucharistia je úžasnou udalosťou, v ktorej sa Ježiš Kristus, náš život, stáva prítomným. Byť účastný na svätej liturgii *«znamená ešte raz prežiť Pánovo utrpenie a jeho spásonosnú smrť. Je to teofánia: Pán sa sprítomňuje na oltári, aby bol obetovaný Otcovi za spásu sveta»* (Homília pri sv. omši v Dome sv. Marty, 10. február 2014).

Pán je tam s nami, je prítomný. Mnohokrát však ideme [na svätú liturgiu] a obzeráme sa po veciach a klebetíme medzi sebou, zatiaľ čo kňaz slávi Eucharistiu... a neslávime popri ňom. Je tu však Pán! Ak by sem dnes prišiel prezident krajiny alebo nejaká svetovo veľmi dôležitá osoba, je isté, že my všetci by sme boli pri nej blízko, chceli by sme ju pozdraviť. No pomysli: keď ideš na svätú liturgiu, je tam Pán! A ty si roztržitý... Je tam Pán! Na toto musíme myslieť. – „*Otče, liturgie sú však nudné*“ – „*Čo to hovoríš? Že Pán je nudný?*“ – „*Nie, nie. Nie liturgia, to kňazi.*“ – „*Nuž, kiež sa tí kňazi obrátia, ale je to Pán, ktorý je tam. Pochopil si?*“ Nezapodí. Zúčastniť sa na svätej liturgii znamená znovu prežívať Pánovo utrpenie a jeho spásonosnú smrť.

Teraz sa pokúsime položiť si niektoré jednoduché otázky. Napríklad, prečo robíme znamenie kríža? A tu by som chcel urobiť malú vsuvku. Videli ste, ako sa deti prežehnávajú? Nevieš čo to robia, či je to znamenie kríža alebo naznačujú niečo iné. Robia takto [*pápež imituje neurčité pohyby*]... Treba naučiť deti dobre sa prežehnať. Tak sa začína svätá liturgia, tak sa začína život, tak sa začína deň. Význam toho je, že sme vykúpení Pánovým krížom. Sledujte deti a dobre ich naučte urobiť znamenie kríža.

A tie čítania počas svätej liturgie, prečo sú tam? Čo znamenajú liturgické čítania a načo sa čítajú? Alebo, prečo v istom momente kňaz, ktorý predsedá sláveniu, hovorí: „*Hore srdcia*“? Nehovorí: „*Hore naše telefóny, aby sme si urobili fotku!*“ Nie, je to nepekná vec! A poviem vám, že mi je z toho veľmi smutno, keď slávim Eucharistiu tu na námestí alebo v bazilike a vidím zdvihnuté mnohé telefóny a nielen veriacich, aj niektorých kňazov a aj biskupov. Ale prosím vás! Svätá liturgia nie je nejaké predstavenie: ideme sa ňou stretnúť s Pánovým utrpením a zmŕtvychvstaním. Preto kňaz hovorí: „*Hore srdcia*“. Čo to znamená? Pamätajte si: žiadne telefóny.

Je veľmi dôležité vrátiť sa k základom, znovuobjaviť to, čo je zásadne dôležité, prostredníctvom toho, čoho sa dotýkame a čo vidíme pri slávení sviatostí. Žiadosť apoštola Tomáša (porov. Jn 20,25), aby mohol vidieť a dotknúť sa rán po klincoch na Ježišovom tele, je túžba nejakým spôsobom sa „dotknúť“ Boha, aby sme mu uverili. To, čo svätý Tomáš žiada od Pána je tým, čo my všetci potrebujeme: vidieť ho, dotknúť sa ho, aby sme ho mohli rozpoznať. Sviatosti vychádzajú v ústrety tejto ľudskej potrebe. Sviatosti, a osobitným spôsobom eucharistické slávenie, sú znakmi Božej lásky, privilegovanými spôsobmi ako sa s ním stretnúť.

František, rímsky biskup

Vzájomné pôsobenie medzi kresťanskou rodinou a spoločnosťou

Z rodiny vychádzajú občania a v rodine nachádzajú prvú školu sociálnych čností, ktoré sú dušou života a rozvoja samej spoločnosti. Rodina je základnou bunkou spoločnosti. Prvým a základným prínosom pre spoločnosť je prežívanie spoločenstva a spoluúčasti v rodine. Tá sa tak stáva prvou a nenahraditeľnou školou zmyslu pre spoločnosť, príkladom pre širšie spoločenské vzťahy založené na dialógu, vzájomnom rešpekte, spravodlivosti a láske. Rodina sa má stávať „školou úplnejšej ľudskosti.“ (GS 52)

Rodina ako výchovné spoločenstvo, má pomáhať človekovi, aby si dobre uvedomil svoje vlastné povolanie a prijal záväznú úlohu usilovať sa o väčšiu spravodlivosť vo svete. Od počiatku ho formuje k tomu, aby vedel vytvárať medziosobné vzťahy, v ktorých vládne spravodlivosť a láska. Cirkev plniac spásanosné poslanie rodí, vychováva a zveľaduje kresťanskú rodinu. Kresťanská rodina je zase povolaná, aby sa vedome a činne zúčastňovala na poslaní Cirkvi. Kresťanská rodina je veriace a evanjelizujúce spoločenstvo, spoločenstvo v dialógu s Bohom a spoločenstvo v službách človeka.

Mnoho ťažkostí, ktoré sa dnes vyskytujú v rodinnom živote, pochádza z toho, že mladí ľudia nielenže strácajú zo zreteľa správnu stupnicu hodnôt, ale už im chýbajú aj pevné normy správania. Z tohto dôvodu nevedia čeliť

novým ťažkostiam a nevedia ani to, ako ich riešiť. Skúsenosť však učí, že mladí ľudia, ktorí boli dobre pripravení na rodinný život, vo všeobecnosti si počínajú lepšie ako ostatní. Platí to ešte viac pre kresťanské manželstvo, ktoré ovplyvňuje život toľkých mužov a žien. Preto sa Cirkev musí postarať o lepšie a hlbšie programy prípravy na manželstvo, aby sa, nakoľko je možné, odstránili ťažkosti, ktoré doliehajú na mnohých manželov, a ešte viac preto, aby podporovala vznik a vzrast dobrých manželstiev. Význam manželstva a následne vytvorenej rodiny je pre samotnú spoločnosť veľmi veľký.

Rodina je prvotná bunka spoločenského života. Je prirodzeným spoločenstvom, v ktorom sú muž a žena povolaní k darovaniu seba v láske a v darovaní života. Autorita, stálosť a životné vzťahy vnútri rodiny tvoria základy slobody, bezpečnosti a bratstva v rámci spoločnosti.

Rodina, tak ako bunka v ľudskom tele nemôže sama vykonávať všetky činnosti potrebuje na to aj iných. Práve z externého prostredia dostáva impulzy na svoj rozvoj, ale i opačne dáva impulzy na rozvoj spoločnosti a to nie len po materiálnej alebo spoločenskej úrovni, ale hlavne čo sa týka duchovnej úrovne, a to sú tie impulzy ktoré slúžia na rozvoj celej spoločnosti.

V rodine dostáva človek základné poznatky o správaní, chovaní, zvykoch a tradíciách danej spoločnosti, aby bol človek schopný zaradiť sa plnohodnotne do spoločnosti. Z rodiny vychádzajú občania pre spoločnosť.

Rodina má sama v sebe prežívať spoločenstvo. Majú sa stretávať nielen pri televíznych prijímačoch, ale nezastupiteľnú súčasť rodinného života má byť rodinné slávenie liturgie slova, stretávanie sa pri modlitbách, aby sa jeden s druhým dokázali zdieľať s radosťami a starosťami, aby jeden druhému boli povzbudením.

Prežívanie spoločenstva a spoluúčasti, ktoré má byť charakteristickou črtou každodenného rodinného života, je jej prvým a základným prínosom pre spoločnosť (Ján Pavol II., *Familiaris consortio*, 1993, 43).

Spoločenská úloha rodiny sa nevyčerpáva len plodením potomstva a jeho výchovou, hoci je to jej prvá a nenahraditeľná forma, ktorou sa

prejavuje. Rodiny, či už jednotlivé alebo združené, sa preto môžu a majú venovať rôznym sociálnym službám, najmä na prospech chudobných a vôbec všetkých osôb a prípadov, ktoré sú mimo dosahu verejných orgánov sociálneho zabezpečenia (Ján Pavol II., *Familiaris consortio*, 1993, 44).

Aj z týchto charakteristík rodiny vyplýva, že rodina a jej správne chápanie majú veľmi veľký

vplyv na priaznivý stav v spoločnosti. Možno dnešný život má trochu náročnejšiu a rýchlejšiu podobu ako kedysi. Ale zásady spokojnosti rodinného života sú nemenné, po celé stáročia zostávajú tie isté. Nosíme ich vo svojom srdci, hovoria nám, že byť rodičom a manželom znamená obetovať sa, denne žiť lásku a v láske.

Úlohou dnešného človeka je hlbšie vniknúť do jedinečného bohatstva poslania rodiny, či manželstva, preskúmať ich mnohoraký a pritom jednotný obsah a vyvodiť dôležitosť postavenia rodiny v rámci spoločnosti.

Rodina ako výchovné spoločenstvo, má pomáhať človekovi, aby si dobre uvedomil svoje vlastné povolanie a prijal záväznú úlohu usilovať sa o väčšiu spravodlivosť vo svete.

„Keď sa Boží Syn pre našu spásu stal človekom, vybral si rodinu, aby ukázal, že manželstvo a rodina sú súčasťou Božieho plánu spásy a majú významnú úlohu pre dobro človeka a ľudskej spoločnosti.“

(sv. Ján Pavol II.)

Kongregácia sestier služobníc Nepoškvrnenej Panny Márie

Kongregácia sestier služobníc Nepoškvrnenej Panny Márie (SSNPM) je prvou činnou kongregáciou (rehoľou) byzantského obradu, ktorá vznikla pre potreby ukrajinských gréckokatolíkov koncom 19. stor. v Haliči. V súčasnosti je otvorená aj na potreby iných národov, bez ohľadu na ich vierovyznanie či konfesiónalnu príslušnosť. Jej cieľom je oslavovať Boha, *„vychovávajúc srdce národa a slúžiac tam, kde je to najpotrebnejšie – pozdvihovať národ duchovne, morálne a kultúrne.“*

Kongregácia Sestier služobníc Nepoškvrnenej Panny Márie (SSNPM) bola založená v r. 1892 v dedinke Žužel' (dnes Žužel'any) v západnej Haliči v Sokaľskom regióne (Ukrajina). Išlo o prvú ukrajinskú rehoľu apoštolského života, ktorá sa zrodila z aktívnej spolupráce rehoľného a eparchiálneho duchovenstva, a to konkrétne baziliánskeho kňaza o. Jeremiáša Lomnického OSBM a preláta

o. Cyrila Seleckého, horlivého a oddaného farára v dedinke Žužel' a Sr. Jozafaty Hordaševskej.

Sestra Jozafata Michajlina Hordaševská, prvá sestra služobnica Nepoškvrnenej Panny Márie, sa narodila 26. novembra 1869 ako piata z deviatich detí. Otec Hyacint bol umeleckým stolárom v službách kniežaťa Sapiehu, matka Mária bola veľmi nábožná žena. Jej sestra Anna tiež vstúpila do Kongregácie SSNPM. Michajline boli v rodine vytvorené najlepšie podmienky pre dobrý náboženský život. Už niekoľko rokov pred vstupom do kláštora sa zasvätila Bohu privátnym sľubom panenstva. Veľmi túžila zasvätiť celý svoj život Bohu, a tak sa rozhodla vstúpiť ku klauzúrnym sestrám baziliánkam, lebo v tom čase neexistoval iný ženský rád východného obradu. Tohto svojho rozhodnutia sa zriekla na návrh otca Lomnického, ktorý ju žiadal, aby sa stala spoluzakladateľkou novej Kongregácie. S pokorou prijala túto úlohu a viedla Kongregáciu s veľkou zodpovednosťou a láskou.

Odvaha, rozhodnosť a dôvera v Božiu prozreteľnosť pomohli sestre Jozafate pri vedení Kongregácie v jej počiatkoch. Viedla príkladný rehoľný život. Dlhé hodiny bdela v modlitbách a konala prísne kajúce skutky.

Sestra Jozafata je nám príkladom vernosti svojmu povolaniu a vytrvaniu až do konca. Je nám príkladom aj v službe iným, najmä tým, ktorí to najviac potrebujú. Naozajstným darom pre nás všetkých je jej jednoduchosť a prispôsobenie sa každému. Túžila ísť spolu so všetkými, namiesto toho, aby bola vo všetkom prvá. Život Jozafaty bol naplnený činnosťou, sprevádzaný úsmevom na tvári, trpezlivosťou a láskavosťou. Nezmenilo sa to ani počas ťažkej choroby – tuberkulózy kostí. Zomrela 7. apríla 1919 na sviatok Zvestovania Panny Márie vo veku 49 rokov s modlitbou na perách: „Ježiš, Mária, Jozef, vám odovzdávam svoje srdce, telo i dušu...“

Sestra Jozafata je nám príkladom vernosti svojmu povolaniu a vytrvaniu až do konca. Je nám príkladom aj v službe iným, najmä tým, ktorí to najviac potrebujú. Naozajstným darom pre nás všetkých je jej jednoduchosť a prispôsobenie sa každému.

6. apríla 1998 vyhlásil Svätý Otec Ján Pavol II. sestru Jozafatu za úctyhodnú a 27. júna 2001 vo Lvove za blahoslavenú.

Teraz sa prepodobna matka Jozafata za nás všetkých prihovára u nebeského Otca a na jej príhovor sa udialo už mnoho zázrakov – uzdravení duše i tela. Prepodobna matka Jozafata je patrónkou rodín, detí, sirôt, mládeže, chorých i umierajúcich.

Sestry Služobnice Nepoškvrnenej Panny Márie prišli do prešovskej eparchie na pozvanie biskupa bl. Pavla P Gojdiča OSBM, a to 14. septembra r. 1928 do Prešova, kde viedli sirotinec.

V Humennom momentálne pôsobia štyri sestry Služobnice Nepoškvrnenej Panny Márie. *Sr. Simeona Monika Ferková* pracuje v Centre sociálnych služieb Garden ako vychovávateľka. Vo farnosti sa venuje deťom a mládeži, vedie a nacvičuje mládežnícky zbor. Pomáha pri organizovaní farských akcií. V lete organizuje duchovné obnovy pre dievčatá. *Sr. Sofia Marta Ondovčáková* pracuje na Cirkevnej spojenej škole sv. Cyrila a Metoda, ako učiteľka nemeckého jazyka. Vo farnosti má na starosti pečenie a krájanie prosfory, kantoruje liturgie a večierne. Sestra *Miriám Mária Dzubáková* je dôchodkyňa. *Sr. Antónia Ľudmila Chovanová*, pracuje ako učiteľka náboženskej výchovy a biológie na gréckokatolíckom gymnáziu sv. Jána Zlatoústeho v Humennom a zároveň je triednou učiteľkou a výchovnou a kariérou poradkyňou. Okrem toho učí náboženskú výchovu na ZŠ Hrnčiarskej v Humennom. Pomáha pri príprave prvoprijímajúcich detí vo farnosti a spravuje webovú stránku sestier Služobníc Nepoškvrnenej Panny Márie.

Zakladatelia Kongregácie sestier služobníc s veľkou horlivosťou odpovedali na výzvu sv. apoštola Pavla, ktorý hovorí: „...keďže sa horlivo usilujete o duchovné dary, usilujte sa mať ich v hojnosti na budovanie Cirkvi.“ (1 Kor 13, 12) A ich konkrétnou odpoveďou na toto vyzvanie sa stala služba uprostred jednoduchoho ľudu. Nech aj naša služba je požehnaním a prínosom pre všetkých ľudí, ktorých nám Boh posielal do cesty, nech sme ľúbeznou vôňou Kristovou.

Sr. Antónia Ľudmila Chovanová

Liturgický program po 24. nedeli po ZSD

od 20.11. do 26.11.2017

Pondelok 20.11.	Predsviatok Vstupu presvätej Bohorodičky do chrámu BL. JOZAFATA HORDAŠEVSKÁ	6:30 sv. liturgia (csl.) † Andrej 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) † Jozef, František, Pavol a ost. 19:00 Moleben k bl. Jozafate
Utorok 21.11.	VSTUP PRESVÄTEJ BOHORODIČKY DO CHRÁMU mirovanie, požehnanie detí	6:30 Utierenň 7:30 sv. liturgia (csl.) * Michal s rod. 16:30 sv. lit. (slov.) * za farnosť 18:00 sv. lit. (slov.) * Natália
Streda 22.11.	Svätý apoštol Filemon a spoločníci	6:30 sv. liturgia (csl.) † Jozef, Štefan a ost. (pan.) 18:00 sv. lit. (slov.) * Aneta
Štvrtok 23.11.	Naši otcovia svätý Amfilochios, ikonijský biskup, a Gregor, akragantský biskup	6:30 sv. liturgia (csl.) † Ladislav, Vasil' a ost. (pan.) 18:00 sv. lit. (slov.) † Pavol
Piatok 24.11.	Svätá veľkomočenica Katarína Svätý veľkomočeník Merkúr Zdržanlivosť od mäsa	6:30 sv. liturgia (csl.) † Štefan, Mária, Michal, Mária 18:00 sv. lit. (slov.) † Terézia
Sobota 25.11.	Naši otcovia, hieromučeníci svätý Kliment, rímsky pápež, a svätý Peter, alexandrijský biskup	6:30 sv. liturgia (csl.) † z rod. Oleksovej 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) † z rod. Načinovej, Luptákovej
Nedeľa 26.11.	Nedeľa Krista Kráľa hl. 8 Zbierka pre potreby farnosti	07:30 sv. liturgia (slov.) * Karolína, Terézia s rod. 09:00 sv. liturgia (csl.) * za farnosť 11:00 sv. liturgia (slov.) * Matúš, Stanislav, Emília, Tobiáš a ost. 17:15 Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) * Michal

Liturgický program po Nedeli Krista Kráľa od 27.11. do 03.12. 2017

Pondelok 27.11.	Svätý mučeník Jakub Perzský	6:30 sv. liturgia (csl.) † Milan (pan.) 18:00 sv. lit. (slov.) † Mária, Michal, Andrej, Olina
Utorok 28.11.	Prepodobný mučeník Štefan Nový	6:30 sv. liturgia (csl.) † Milan, Miroslav, Marián (pan.) 18:00 sv. lit. (slov.) † Ondrej, Andrej, Atanáz
Streda 29.11.	Svätý mučeník Paramon	6:30 sv. liturgia (csl.) † Andrej 18:00 sv. lit. (slov.) * Filip
Štvrtok 30.11.	Svätý a znamenitý apoštol Andrej Prvopovolaný	6:30 sv. liturgia (csl.) † Štefan (pan.) 18:00 sv. lit. (slov.) † Ján (pan.)
Piatok 01.12.	Svätý prorok Nahum Zdržanlivosť od mäsa	6:30 sv. liturgia (csl.) * SSR a NSI 18:00 sv. lit. (slov.) * SSR a NSI
Sobota 02.12.	Svätý prorok Habakuk	6:30 sv. liturgia (csl.) † Michal, Ladislav 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) † z rod. Švárnej a Petrušovej
Nedeľa 03.12.	28. nedeľa po ZSD Svätý prorok Sofoniáš hl. 1 Zbierka: Charita	07:30 sv. liturgia (slov.) * Martin, Mária, Martin 09:00 sv. liturgia (csl.) * za farnosť 11:00 sv. liturgia (slov.) * Mária s rod. 17:15 Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) * Dominik

Vstup našej Presvätej Vládkyne, Bohorodičky Márie, vždy Panny, do chrámu (21. november)

Sviatok Vstupu našej presvätej Vládkyne, Bohorodičky Márie, vždy Panny, do chrámu sa vyvinul na podklade tradície. Sväté Písmo neopisuje udalosť tohto sviatku. Tradícia sa opiera o apokryfné Jakubovo protoevanjelium. Joachim a Anna boli bezdetní. Sľúbili, že keď sa im narodí dieťa, dajú ho na výchovu do Jeruzalemského chrámu. Trojročnú Máriu

priniesli rodičia do chrámu. Pri dverách očakával Máriu veľkňaz, ktorý ju z Božieho vnuknutia uviedol nielen do chrámu, ale aj do veľsvätyne, kde mohol vstúpiť len raz za rok. V chráme žila Bohorodička až do zasnub so svätým Jozefom.

Sviatok patrí k dvanástim veľkým sviatkom liturgického roku. O sviatku existuje

zmienka už v 5. storočí. Trvalo však niekoľko storočí, kým sa tento sviatok rozšíril po celom Východe. Z niektorých svedectiev je zrejmé, že sviatok bol ustanovený v 8. storočí a hneď na to sa stal všeobecne rozšíreným.

Na Západ prišiel sviatok Uvedenia dosť neskoro – až koncom 14. stor., a v polovici 15.

stor. sa rozšíril do celej Európy. Aj Západná cirkev slávi sviatok Uvedenia v ten istý deň ako východná cirkev, 21. novembra, pričom ho nazýva Obetovanie Panny Márie. V stredoveku bolo Uvedenie do chrámu obľúbenou témou ikonografie.

Na tento sviatok je zvykom požehnávať deti v chráme.

O ikone sviatku

Chrám – jeden zo základných náboženských pojmov: príbytok Boha uprostred ľudí. V Starom zákone je chrám miestom, ktoré vybral sám Boh, miestom milosti, kde sa počas posviacky zjavuje Pánova sláva v podobe oblaku, ktorá naplnila svätyňu (porov. 1 Kr 8, 10-11). Zo všetkých končín sveta putovali do chrámu, aby uvideli „Božiu tvár“ (Ž 42, 3).

V ikonografii nadobúdajú tieto motívy mariánsky význam. Oblak, ktorý zahalil horu Sion, je predznamenáva zoslanie Svätého Ducha na Máriu pri Zvestovaní (porov. Lk, 1, 35). A vstup do chrámu vytvára základ pre apokryfné rozprávanie, ktoré má symbolický význam. Hovorí sa tam, že vo veku troch rokov prišla

Mária do chrámu nie na púť, ale aby tam trvale bývala. Prijímajúc potravu od anjela, pracovala na zhotovení závesu pre Svätýňu svätých. Keď ju priviedli rodičia, stretáva sa s kňazom Zachariášom, symbolom Starého zákona. On predstaví Bohu matku Toho, koho potom ona sama privedie k tomuto kňazovi.

Sviatok Uvedenia do chrámu slávnostne oslavovali mnísi. Videli v ňom klasický príklad rozjímania (nahliadania, meditácie), ktorého typickým vzorom je Mária. Chlieb, ktorý prinášajú anjeli – je theoria – videnie – Boha, nakoľko je to možné v tomto živote. Mária prijíma tento chlieb, pričom tká prikrývku pre svätýňu. Už Origenes videl v tejto prikrývke symbol ľudskosti Krista, cez ktorú treba preniknúť duchovným pohľadom, aby človek mohol objaviť v pokornej podobe božskosť Slova. Ľudskosť, ktorá pred ostatnými Boha zakrýva, Márii ho odhaľuje.

Máriu vedie do chrámu procesia panien so zapálenými sviecam: čistota srdca a svetlo milosti je nevyhnutnou podmienkou pre poznanie Božích tajomstiev (porov. Mt 5, 8). Inokedy je Prečistá zobrazená vo chvíli, keď sa chystá vykročiť na tri schody, ktoré vedú do chrámu: od theoria rozjímanie o viditeľných

veciach prechádza k rozjímaniu o neviditeľných a nakoniec – k „bohosloviu“ – nahliadaniu Presvätej Trojice.

Keď podľa legendy mala Bohorodička pri tejto udalosti len tri roky, chcelo sa tým zdôrazniť, že duchovná zrelosť sa značne líši od fyzickej a že to, čo je utajené pred múdrymi tohto sveta, môže byť zjavené deťom (porov. Lk 10, 21).

Božia Matka je teda počas tohto sviatku predstavená ako tá, ktorá sa stáva chrámom Ježiša Krista, obrazom toho, čím sa každý kresťan stáva prostredníctvom krstu.

Máriin vstup a život v chráme sú teda aj naším vstupom a naším životom v chráme, ktorým je Ježiš Kristus, podľa evanjelia. Toto je teda Božia dobrotivosť a spása ľudí: urobiť z nich príbytok Krista Boha medzi ľuďmi, ako sa to ospevuje v tropári sviatku: „*Dnešný sviatok nám pripomína dobrotu Božiu a je predzvestou spásy ľudstva. Do Božieho chrámu slávne vstupuje Panna a všetkým zvestuje príchod Krista.*“

Tropár, 4. hlas

Dnešný sviatok nám pripomína Božiu dobrotu – a je predzvestou spásy ľudstva. – Do Božieho chrámu slávne vstupuje Panna. – Všetkým zvestuje príchod Krista. – Aj my k nej radostne volajme: – „Raduj sa, Mária, – skrze teba uskutočnil Spasiteľ svoje plány.“

Kondák, 4. hlas

Prečistý chrám Spasiteľov, nádherná panenská sieň, – svätosvätá archa Božej slávy, – dnes prichádza do Pánovho domu. – Prináša milosť Svätého Ducha. – Anjeli Boží ju takto ospevujú: – „Ona je príbytkom nebeského vládcu.“

Kontakt

Gréckokatolícka cirkev
Farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Osloboditeľov 28, 066 01 Humenné

Telefón: kancelária: 057/ 775 3628
Web: www.grkathe.sk
e-mail: úrad: humenne@grkatpo.sk
 farár: ilkomirko@gmail.com
 kaplán: pavoolster@gmail.com

Úradné hodiny na farskom úrade

Pondelok:	8.00 – 10.00	---
Utorok:	---	14.30 -16.00
Streda:	8.00 – 10.00	14.30 -16.00
Štvrtok:	---	14.30 -16.00
Piatok:	8.00 – 10.00	---

Na prvý piatok, štátne a cirkevné sviatky je kancelária zatvorená!

Ak žiadate o krst

Krst nahlási jeden z rodičov **aspoň 2 týždne** vopred, prípravu (náuku) **odporúčame ešte pred narodením dieťaťa**. Ak bývate minimálne **3 mesiace mimo našu farnosť**, zabezpečte si ku krstu dieťaťa aj **písomné dovoľenie od kňaza**, kde aktuálne bývate.

Ak žiadate o sobáš

- 1)** a máte všetky iniciačné sviatosti – krst, myropomazanie, sv. prijímanie - minimálne **3 mesiace vopred**,
- 2)** ak niektorá z iniciačných sviatostí Vám chýba - minimálne **6 mesiacov vopred**,
- 3)** ak bývate minimálne **3 mesiace mimo našu farnosť**: zabezpečte si prípravu (náuku), príp. aj cirkevnú sobášnu zápisnicu s náležitosťami a dovoľenie kňaza, kde aktuálne bývate.

Ak žiadate o krstný, resp. sobášny list

Krstný, resp. sobášny list je možné vyžiadať si aj telefonicky, mailom. K sobášom krstné listy zasielame priamo na farský úrad, kde bude sobáš (nariadenie o. arcibiskupa Jána).

Zaopatrovanie non-stop: 0907 323 733

Nech dobrý Boh odmení požehnaním každého, kto prispeje na dobrý účel akýmkoľvek finančným darom. IBAN farnosti: SK300900000000086909038

SME TU PRE VÁS

Informačno-formačný časopis farnosti Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Humennom
Dobrovoľný príspevok (tlač 1ks = 0,20€)

Pre vnútornú potrebu vydáva: Gréckokatolícka cirkev, farnosť Humenné.

Texty článkov neprešli gramatickou úpravou.

Zodpovední za vydanie: **o. Miroslav Il'ko, o. Pavol Dancák ml.**